కట్టిపెట్టారబో ఫ్యాన్సీడ్రెస్

కాలేజీనుండి ఇంటివరకూ ఉన్న ఒకటిన్నర మైలు రాళ్ళనీ మూడున్నర నిముషాల్లో దాటేసి, అర నిముషంపాటు స్కూటర్ హారన్ మోగించాడు శేఖర్. అయినా లాభం లేకపోయేసరికి, ధాటిగా తలుపు తట్టాడు. స్కూటర్ హారన్ ప్రయోగానిక్కి లొంగని తలుపులు "హస్తదాడి" కి కూడ లొంగకపోయేసరికి మహాచెడ్డ కోపం వచ్చేసిం దతనికి. దొంగ కయితే ఇంచక్కా లొంగిపోయేవి, "కానరు" యజమానికి అడ్డు తగలడం క్షమించరాని మహాపేరం. "అసలు" యజమానితో చెప్పి తలుపులు తీయించేయాలి. అప్పుడుగాని పీటి తిక్క వదలదు. ఇంకి ఇలా కాదు. తలుపుల్ని "బొంబార్డ్ చెయ్యవలసిందే. ఒక గజం వెనక్కి వెళ్ళి, 45 మైళ్ళ వేగంతో ముందుకు విరుచుకుపడ్డాడు వీరుడు. ముక్కూ మొగం ఏకం కావలసిన సమయంలో ఎదురుగా కుర్చీ వచ్చి ఆదుకుంది, యజమాని కదా అన్న కృతజ్ఞతాభావంతో. కుర్చీకి థ్యాంక్స్ చెప్పుకోబోతున్న శేఖర్ ఒకానొక స్త్రీ కంఠం నుండి వెలువడుతున్న నవ్వును విని కుర్చీని దాని కర్మానికి వదిలి, వెనక్కి తిరిగాడు.

గృహరాణి, తన రాణి, రాధారాణి విరగబడి మరీ నవ్వుతోంది, తలుపుచాటున దాక్కొని. "ఆహా, పతివ్రతా శిరోమణీ ...." అంటూ ఇంకా ఏదో అనబోతున్న అతని నోటికి కళ్ళు కళ్లెం వేశాయి.

అబ్బ! ఎంత అందంగా ఉంది తన రాణి! స్నానం చేస్తూ చేస్తూ, ఆయనగారి హారన్ మోత విని, ఆదరా బాదరాగా చీర అల్లానే చుట్టేసుకుని వచ్చిందామె తలుపు తీయడానిక్కి. పొడుగాటి కురులు మోకాళ్ళవరకు వేలాడుతున్నాయి. ముఖంపై అక్కడ క్కడ తడిసిన ముంగురులు అంటుకొని

అత్రియేవాసి

ఉన్నాయి. ముఖంనిండా మంచి ముత్యాల్లా నీటి బొట్లు; మంచులో తడిసిన మంచి గులాబీలా స్వచ్ఛంగా, నిర్మలంగా ఉంది తన రాణి.

"ఏమిటలా చూస్తున్నారు ?" ఆ చూపుల కర్థం తెలిసినా, అడిగింది అర్ధాంగి. వళ్లంతా సిగ్గుల మొగ్గలయి, చీర సర్దుకోడానికి నానా అవస్థ పడుతూ.

"ఇంత నవ్వినా నీ కింకా గెడ్డాలూ, మీసాలూ మొలవలేదేమో అని చూస్తున్నా".

"పోదురూ, అంతా .... " ఇంకేమనాలో తెలియక, నవ్వేసింది ఆమె.

"ఇదిగో అమ్మాయ్, అలా నవ్వకు .... "

"ఇంకెలా నవ్వాలండీ ?" అమాయకంగానే అడిగింది. అడిగి ఊరుకుందా ? మళ్లీ నవ్వింది.

"నవ్వులు పువ్వు లౌతాయి సుమా" హెచ్చరించే ధోరణిలో అన్నాడు.

"మీకే నయం. రోజుకి పూవులా మిగుల్తుంది" అని నవ్వింది తన "విట్టుకి" తనే మురిసిపోతూ.

"ఇలాంటి అల్లరి పిల్లని ఎలా దారికి తీసుకురావాలో నాకు తెలుసు." లెక్చరర్ హోదాలో అన్నాడు శేఖర్, టై విప్పుకొంటూ.

"ఎలా ?" ఓరగా చూస్తూ కొంటెగా అడిగింది" కోణంగి.

"ఇలా .... " నడుము చుట్టూ చెయ్యి పోనిచ్చి దగ్గరగా లాక్కోబోయాడు ఆమెని.

"అబ్బ. పోదురూ, మీరు మరీను."

"పోతున్నా" వెళ్లిపోయాడు శేఖర్ "బాత్ రూమ్" లోనికి.

అలా అన్నందుకు ఎంత నొచ్చుకున్నారో పాపం అనుకొంది రాణి వెళుతున్న శేఖర్‌ని చూస్తూ.

"తనకి అన్నీ ఉన్నాయి .... అన్నీ ఉన్నాయి .... కాని...."

భారంగా నిట్టూర్చి, చీర మార్చుకుందికి వెళ్లింది రాణి. ఈ "కాని" యే తన హృదయాన్ని గులాబీ ముల్లులా గుచ్చుతూ ఉంటుంది. తను ఇంతటి చక్కని భర్తని కట్టుకొన్నందుకు, తన స్నేహితురాళ్లంతా ఎంత ఈర్ష్యపడ్డారో తలచుకొంటే ఇప్పటికీ తనకీ గర్వంగా ఉంటుంది .... కాని .... పెట్టె తెరచింది, ఏ చీర కట్టుకొందామా అని.

తన పెళ్లి గురించి తల్లి పడిన ఆరాటం ఇంతా అంతాకాదు. ఏ అయ్య చేతిలో పెడితే తన బంగారు తల్లి ఏం అయిపోతుందో అని ఆమె ముసలి హృదయం తల్లడిల్లిపోయేది. తల్లిదండ్రులు ఆలోచించకుండా పెళ్లిళ్లు చేస్తే జీవితాంతం అనుభవించాల్సింది పిల్లలు కదా మరి. ఎవరైనా చూపులకి వస్తున్నా రనగానే "గుండె దడ వస్తోంది బాబూ" అని కూలబడిపోయే దావె. "పాపం. తనంటే ఎంత ప్రేమ" అనుకొంది రాణి.

ఎర్రచీర, ఆకుపచ్చ అంచు ఉన్నది చేతికి తగిలింది. ఇది తన అదృష్టచిహ్నం. "స్వాహాదేవిలా ఉన్నావ్. తెలుగులో చెప్పుకోవాలంటే నిప్పులా ఉన్నావ్" అంటూ ఉంటా రాయన; ఆ చీర, అదే రంగు రవిక వేసుకొంటే.

అసలు తనకు ఎర్రరంగు అంటే ఇష్టంలేదు. తన పుట్టిన రోజున సీత ప్రెజెంట్ చేస్తే తీసి లోపల పెట్టి పడేసింది. ఆ ఎడయ్యాసం మళ్లీ

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికలో ప్రకటనలు మీ వ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి

హ్యూలెట్స్ మిక్సచర్
వాడి వెంటనే విముక్తి పొందండి

మీ వృత్తి కూర్చున్నచోటునుండి కదలనవసరం లేనిది. కాయకష్టం లేనిది అయితే మీరు తరచు జీర్ణశక్తి కోల్పోయి బాధపడతారు. ఎందుకలా బాధపడాలి? హ్యూలెట్స్ మిక్సచర్ వెంటనే శాశ్వతమైన నివారణ నిస్తుంది. అది జీర్ణకోశం కోసలి రాగతున సురక్షితమైన త్వరగా నేర్పటి అంతలి చిరాకు కల్గించు అమ్లసారములను ఓ[illegible]పరముచేసి ఆహారము సక్రమంగా జీర్ణమగుటకు తోడ్పడును.

హ్యూలెట్స్ మిక్సచర్ [illegible] [illegible] [illegible] తక్కువగా [illegible] [illegible] [illegible] హ్యూలెట్స్ మిక్సచర్ తీసుకొండి.

హ్యూలెట్స్ మిక్సచర్ జీర్ణశక్తికి తోడ్పడును.

సి. జె. హ్యూలెట్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
88/A నైనియప్ప నాయకన్ వీధి, మద్రాసు-3

JWT-CJH-1929

కప్పు పిశాచి
ఫ్యాన్సీ డ్రెస్

ఈయన చూపులకి వచ్చిననాడు తీసింది, ఈయన్ని కాస్త హడలగొడదాం అన్న సదుద్దేశంతోనే.

"ఈ సంబంధం నిశ్చయం అయిపోతుంది. తప్పదు. అలాని నాకు అనిపిస్తోంది. నా తల్లి అదృష్టవంతురాలు" అని పొంగిపోతున్న అమ్మ హడావిడీ, ఆనందం చూస్తుంటే తనకే నవ్వు వచ్చింది. ఇలా ఎన్నిసార్లు అనుకొందో పిచ్చితల్లి. అమ్మ సరే సరి. నాన్నగారు కూడ ఈయనమీదే ఆశలు పెట్టుకొన్నారు.

తనకి మాత్రం ఈ తతంగం అంతా అలవాటైపోయింది. గంగిరెద్దుల్లా రంగు రంగు "దుప్పట్లు" తొడుక్కొని పిచిక గూడు లాంటి క్రాపింగ్ వాడు ఒకడైతే, గొంగళీపురుగు లాంటి మీసంవాడొకడు. ఇంక ఒక్కొక్కడు ఉన్నాడంటే బొత్తిగా తలెత్తి చూడడాన్కే భయపడతాడు. మొట్టమొదటిసారి చూపులకు వచ్చినవాణ్ణి తను జన్మలో మరిచిపోలేదు.

అప్పుడు మాత్రం తను చాలా కంగారుపడింది. తల్లిదండ్రులు రంగంనుండి నిష్క్రమించగానే, తను కంగారు అణచుకొని, తలెత్తి ఎదురుగా కూర్చున్న శాల్తీ కేసి చూసింది. ఇంతవరకు రెప్పవాల్చకుండా తనని మింగేస్తున్నట్టు చూచిన (ఆ సంగతి తనకి తెలుసు) మగ ధీరుడు ఈసారి "డ్యూటీ" తనకి అప్పగించి, తల వంచుకొన్నాడు, ఇక చూసుకోమన్నట్టు. తర్వాత కోటు కాలర్ సర్దుకున్నాడు. ఆనక షర్ట్‌కి కాలర్ ఉందో, మధ్య దారిలో ఊడిపోయిందో అని తడిమి చూచుకొన్నాడు. ముందు జాగ్రత్తకి టై కొంచెం వదులు చేసి, ఎందుకైనా మంచిదని మళ్లీ బిగించేశాడు. "అరే ఇదేమిటి ఇంతవరకు నేను (నల్ల) కళ్లద్దాలు తీయనే లేదన్నమాట. ఇంకా నయం" అనుకొని కళ్లద్దాలు తీసేసి, గుడ్డివాణ్ణి కానని నిరూపించేశాక మళ్లీ కళ్లకు అద్దాల్ని బిగించేశాడు. ఇంతలేసి ఘన కార్యాలు చేయడానికి ఎంతకాలం పట్టిందో అని వాచి చూసుకొన్నాడు. తర్వాత బూటు నిగనిగ మంటుందో, లేదో....

ఇంతవరకు "జూ" లో కోతిని చూస్తున్నట్లుగా ఆనందించిన రాణి ఇక అట్టేసేపు అక్కడ ఉంటే సభ్యతగా ఉండదని లోపలికి వెళ్లిపోయింది, పొంగివస్తున్న నవ్వుకి 'డామ్' కట్టేసి.

కళ్లకి కాటుక పెట్టుకొంటున్న "అద్దంలోని రాణి" నవ్వుకొంది. "ఇదేమిటమ్మా, ఈయనింకా బాత్‌రూంనుండి ఊడిపడరేం ? ఒకవేళ తను అన్న మాటలకి నొచ్చుకుని అలుగుతున్నారేమో. బయటికి రాగానే "నష్టపరిహారం" చెల్లించేయాలి. భలేవా రీయన. చిన్న పిల్లాడిలా అలుగుతారు, ఇంచక్కా" అనుకొంది అద్దంముందు ఉన్న రాణి, పువ్వులు తల్లో తురుముకొంటూ.

సుశిక్షితులైన నటులలా తల్లిదండ్రులు రంగంనుండి నిష్క్రమించగానే, ఆనాడు, అలవాటు

ప్రకారం "జయం మనదే" అన్న ధీమాతో తల ఎత్తి చూచింది తను. చూడగానే కనిపెట్టింది, ఎదుట ఉన్నది గంగిరెద్దు కాదనీ, పంచె, లాల్చీలో ఉన్న "చందమామ" అని. ఇంకా కనిపెట్టిందేమి టంటే ఆ చిన్నవాడు అందరిలా కాక తలని అదొక తమాషాగా ఎంచి తనని తదేకంగా చూస్తున్నా డనీ. ఆ భావం కలగగానే గుండె ఝల్లుమని చటు క్కున తల దించేసింది తను. మళ్లీ చూడమని మనస్సు గోలచేస్తూ ఉంటే పోనీకదా అని కళ్లు కొంచెం కొంచెంగా .... అలా .... అలా పైకెత్తి అతని విశాలమైన ఫాలభాగంమీద చిలిపిగా నాట్యం చేస్తున్న "కర్ల్" ని చూస్తూ ఎంతసేపు ఉండి పోయిందో అలా. అబ్బాయి ముక్కుమీద వేలు వేసుకుని "తప్పు స్వాహాదేవీ, అంతలా చూడ కూడదు" అని ఆమెకి మాత్రమే వినిపించేట్టు అన్నాడు. తను ఫక్కుమని నవ్వింది, అలా సిగ్గు విడచి నవ్వినందుకు సిగ్గుపడి, కోపలికి తుర్రు మని దూసుకుపోయింది, కోకిలలా.

"రాణిగారు తెగ నవ్వుతున్నా రివాళ" స్నానం ముగించేసి వస్తూ అన్నాడు శేఖర్, అతి సాధారణంగా ముఖం గంభీరంగా ఉంది. అయ్యగారు అలుగుతున్నారన్నమాట.

తల దువ్వుకుంటున్న — శేఖర్ దగ్గరికి వెళ్లి "కోపం వచ్చిందా ? ఉఁ .... తీసుకోండి" చెక్కిలి అందించింది రాణి, బడి కెళ్లనని మారాం చేస్తున్న పిల్లాడికి తాయిలం పెట్టి పంపే తల్లిలా.

"అక్కర్లా" విసురుగా వెళ్లిపోయాడు శేఖర్, బట్టలు వేసుకోడానికి. ఐదు నిమిషాల్లో చక్కగా టక్ చేసుకొని శేఖర్ బయటపడేసరికి "ఫినిషింగ్ టచెస్" పూర్తి చేసుకుని రెడీ అయింది రాణి.

"గుడ్. హిడింబలా ఉన్నావ్" అలుగుతున్నా నసే సంగతే మరిచిపోయి, అనేశాడు శేఖర్.

"వెరీగుడ్. అలగడం పూర్తి అయిందన్నమాట."

"కాంత చేతి తోపలా ఏ మంత్ర మున్నదో ... అన్నారు పెకవి .... సరేగాని ఈ దువ్వెన తీసుకొని నా తలను కాస్త సమ్మ్రతించుమా" తలని ముందుకు వాల్చేశాడు. అతనికి బొత్తిగా ముందు చూపు లేదు. లేకపోతే చీర పాడవుతుందని అయినా ఆలోచించక తల అలా వాల్చేస్తాడా ? ఆఁయ్.

"అబ్బ. ఇలా అయితే నేను దువ్వను బాబూ" బుంగమూతి పెట్టి, చిరు కోపాన్ని అభినయించింది.

"ఇదిగో అలా మూతి పెడితే ...."

"లైవ్ అవుతోంది."

"ఆడదాని అలకలో ఏమందమున్నదో .... పాడుకొంటూ తల దువ్వుకోవడం కానిచ్చి, నుదుటి మీదికి ఓ చిన్న "కర్ల్" లాక్కున్నాడు.

"ఎందుకలా జుట్టు పీక్కుంటారు ? వేలు కొండిలా మీ "కర్ల్" మీరూనూ".

"అమ్మమ్మమ్మ. అలా అనకు. ఈ "కర్ల్" ని చూసే ఓ తాతగారు నన్ను ప్రేమించేసి, 5432 రూ. కానుక ఇవ్వడమే కాకుండా వాళ్ల అమ్మాయిని కూడా ఇస్తామన్నారు తెలుసా ?"

"అయితే మీ "కర్ల్" కే గాని మీ కేం విలువ లేదంటారు ?"

"ఎందుకంటాను ? నా ఖరీదు అయిదువేలు. నువ్వు గనక మూడు వేలకే నన్ను కట్టేసు కున్నావ్ .... చౌక బేరం ...."

"చాల్లెండి. ఎవరైనా వింటే నవ్విపోగలరు. ఇంతకీ చర్చ దేనిమీద ?"

"నీ నెత్తిమీద .... పద."

కాలేజీలో రిక్షా దిగగానే సారస్వత సంఘ కార్య దర్శి ఏర్పాట్లు చూపించడానికి శేఖర్ని తీసుకు పోయాడు. అమ్మాయి లందరు రాణిని వెయిటింగ్ రూంకి తీసుకుపోయారు. తను కాలేజీలో గడిపిన మధుర క్షణాలన్నీ రాణికి గుర్తుకి రాసాగాయి. ఇప్పు డామె లెక్చరర్‌గారి భార్య కాదు; విద్యార్థిను లలో విద్యార్థిని. "శేఖర్‌గారిని చూచి 'ఇంత షోకు చేసుకున్నాడు. ఈయనేం పాఠాలు చెప్తాడు ?' అనుకొన్నాం గాని, కాలేజీ మొత్తం మీద ఈయనలా చెప్పేవాళ్లు లేరు" అని ఒక అమ్మాయి సర్టిఫికెట్ ఇచ్చేసింది. విద్యార్థులకు ఆయనపై గల అభిమానానికి మురిసిపోయింది రాణి. ఎలాగైనా తను అదృష్టవంతురాలు. పిచ్చాపాటీలో పడి, కాలాన్ని మరిచిపోయిన వాళ్లకి మైక్‌లో కార్య దర్శి గొంతుక వినిపించింది. వాగ్వివాద సభ ఆరంభం కాబోతోంది కాబట్టి అందరూ ఆసనాలు అలంక రించండి అని అభ్యర్థించాడు. "లేచింది మహిళా లోకం."

అక్క:— ఏమే! పాపా! నీకా టపా కాయి లెవరే యిచ్చారూ?
పాప:— నా కాకరపువ్వొత్తులు బావకిచ్చి ఇవి కొనుక్కున్నానే...

శిష్టా జగన్నాథం (మద్రాసు)

కార్యదర్శి శేఖర్‌ని వేదిక మీదికి తీసికొనిపోయి, పుష్పమాలాలంకృతుణ్ణి చేసి, అధ్యక్షస్థానం అలంక రించవలసిందిగా కోరాడు. శేఖర్ లేచాడు. హాలు అంతా నిశ్శబ్దం. చర్చలో పాల్గొనేవారు పాటించ వలసిన నియమాలు వివరించి, ఆనాటి చర్చ నీయాంశం ప్రకటించాడు శేఖర్.

చర్చనీయాంశం తెలియగానే రాణి హృదయం ఝల్లుమంది. ఇంతవరకు కళకళలాడుతున్న ఆమె మొఖం గంభీరంగా మారిపోయింది. "వరకట్న నిషేధం అత్యంతావశ్యకము" అనేది చర్చనీయాంశం. మూడువేలు కట్నం గుంజిన మహానుభావుడు ఆ సభకి అధ్యక్షుడు. రాణి మనస్సు జుగుప్సతో నిండి పోయింది. ఆమె చెవులు వినడం మానేశాయి. రెండేళ్ల క్రితం ఇదే చర్చనీయాంశంపై తను మాట్లాడిన రోజు జ్ఞాపకం వచ్చింది.

ఆరోజు .... తను మైక్ దగ్గరికి రాగానే అమ్మాయి లందరూ, చప్పట్లు కొట్టినారు, తనని "ఎంకరేజ్" చేస్తూ. తను అనర్గళంగా అరగంట సేపు మాట్లాడింది. అమ్మాయిలే కాకుండా అబ్బా యిలు కూడ నిశ్శబ్దంగా కూర్చొని తదేకంగా వినడం గమనించి తను మరింత ఉత్సాహంగా, ధైర్యంగా కట్నాలు పుచ్చుకునేవాళ్లనీ, అడిగే వాళ్లని, దుమ్ము దులిపేసి, కడిగి పారేసింది. "తప్పదు. తనకే మొదటి బహుమానం వస్తుం" దన్న నమ్మకం తోచగానే తన ఉపన్యాసం ముగించి, వేదిక దిగబోతున్న సమయంలో కుమారి ఆమెని ఎదుర్కొన్నాడు.

"కట్నం పుచ్చుకోవడం నీచమైన పనే. కాదని ఎవరూ అనలేరు. అయితే కట్నం పుచ్చుకునే వారినే నిందించడం భావ్యంకాదు. కట్నం ఇచ్చేవాళ్లకి కూడ న్యాయంగా ఆ "దీవనలలో" సగ భాగం చెందాలి. ఇచ్చేవాళ్ళు ఒకందుకు ఇస్తుంటే, పుచ్చుకునేవారు ఇంకొకందుకు పుచ్చుకొంటున్నారు. ఊరికే ఒకర్ని నిందించడం అన్యాయం. ఇక్క డున్న సోదరీమణులంతా కట్నాలు పుచ్చుకునే వాళ్ళని చేసుకోం అని ప్రతిజ్ఞ చేయగలరా ? ఇంతెందుకు, అరగంటసేపు మనల్నందర్నీ ఆనంద సాగరంలో ముంచేసి ఉంచిన కుమారి రాధారాణి గారు అలా ప్రతిజ్ఞ చెయ్యగలరా ?"

హాలు అంతా నిశ్శబ్దం. వెయ్యి కళ్ళూ ఒక్క సారిగా తనవైపు తిరిగాయి. ఇంతవరకూ నిర్వి ష్టుడై ఉండిపోయిన సభాధ్యక్షుడు లేచి ఏదో అన బోతున్నాడు. వేదిక దిగబోతున్న తను రివ్వున వెనక్కు తిరిగి మైక్ ముందుకి వచ్చింది. "ఊఁ! సభ నలంకరించిఉన్న ఈ 500 మంది ఎదుట అలా ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నా" సగర్వంగా ప్రకటించింది తను. అమ్మాయి లందరూ చేతులు విరిగిపోయేట్టు చప్పట్లు చరిచారు.

ఊహాలోకాల్నుండి ఉలిక్కిపడింది ఈ లోకా నికి రాణి. శేఖర్ లేచి అధ్యక్షుని హోదాలో అంతిమ సందేశాన్ని అందిస్తున్నాడు. "రోడ్డు ప్రక్క నిల్చొని ఒక్క నయాపైసా ధర్మం చెయ్య మని ప్రాధేయపడి అడుక్కొనేవాణ్ణి చీదరించు కొనే మనికి కట్నం కావాలనే అర్హతలేదు ...." బ్రహ్మాండంగా సాగిపోతోంది శేఖర్ ఉపన్యాసం. తను అదృష్టచిహ్నంగా భావించిన ఎర్రచీర తన వంటిని దహించేస్తోంది. "ఆపండి మీ ఉపన్యాసం. మూడు వేలు కట్నం గుంజిన. మీ కిలా మాట్లాడడానికి కూడ అర్హత లేదు" అని అరుద్దాం అనుకొంది రాణి. కాని ఏదో అదృశ్య శక్తి తన నునుహస్తాలతో తన గొంతుక నులిపివేస్తోంది. సభ ఎప్పుడు, ఎలా ముగిసిందో ఆమెకు తెలియదు.

రిక్షా కదిలింది. శిలావిగ్రహంలా ఉలుకూ, పలుకూ లేకుండా తన ప్రక్కనే కూర్చొని రాణి సత్యభామలా ముద్దుగా కనిపించింది శేఖర్‌కి. రోడ్డుమీద ఎవ్వరూ లేరన్న నమ్మకం కుదరగానే, ఆమె నడుము చుట్టూ చెయ్యి పోనిచ్చి, దగ్గరగా లాక్కోబోయా డామెని. అగ్నిపర్వతం బ్రద్దలు కాబోతోంది అనిపించింది. ఇంటికి వెళ్లేవరకు ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

చిత్రమైన పరిస్థితిలో వ్యక్తులు విచిత్రంగా ప్రవర్తిస్తారు. ఇంతవరకు తనకి తెలిసిన రాణి వేరు. ఇప్పటి రాణిని అత డెప్పుడూ చూడలేదు. ఇంట్లో అడుగు పెడుతూనే సర్రున బెడ్‌రూంకి వెళ్లిం దామె. ఈజీచేర్‌లో కూర్చొని ఆమెను గమనిస్తూ కూర్చున్నాడు శేఖర్. పెట్టె తెరిచి తను ఎంతో శ్రమపడి ఆనాటి "వరకట్న పిశాచి ఫ్యాన్సీ డ్రెస్"

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవుచున్నదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నూ, మీ సరియైన విరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు.1.20న. పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం). దుష్టగ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన జోస్యం మీకు తృప్తిగా లేనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyothishi (W. P.) JULLUNDUR CITY

అందమైన షాంపూ...
రామణీయమైన కురులు — ఈ రెండూ
మీకు పామొలివ్‌లో లభించును!

పామొలివ్ షాంపూ మేలురకము కొబ్బరి నూనె చేర్పబడిన ప్రఖ్యాతిగాంచిన మిశ్రమము. అందుచేత దానిలో సమృద్ధియగు నురుగు ఆరోగ్యకరమగు కేశములను పెంపొందించు శక్తిగలదు. పామొలివ్ చుండ్రును పోగొట్టి కేశములను శుభ్రపరచును. అది మీకు ఆహ్లాదకరమును చేకూర్చి, ఆరోగ్యకరమగు కేశములు పెరుగుటకు తోడ్పడును. ఆధునిక భారత స్త్రీలు తమ శిరోజములు మనోహరముగా నిగనిగలాడుచు పట్టువలె మృదువుగా నుండుటచే పామొలివ్‌కు ప్రాముఖ్యత నిత్తురు.

పామొలివ్ యొక్క సమృద్ధియగు నురుగు పొడుగాటి కేశములకు అందము చేకూర్చును

కట్నపిశాచి
ఫ్యాన్సీ డ్రెస్

మొదలు ఈనాటి "అల్లుళ్ళ అలకలు" వరకు సంపాదించిన వనితాలోకం వ్యాసాల ఫైల్ బయటికి తీసింది రాణి. అగ్గిపుల్ల వెలిగించి ఆ వ్యాసాల్ని తగలబెట్టేసింది. ఆనాటి వాగ్వివాద పోటీలో తను గెలుచుకొన్న వెండి పతకాన్ని కిటికీలోంచి బయటికి గిరవాటు వేసింది. అంతే. తర్వాత రాణి ఏం చేసిందో, చేస్తోందో శేఖర్‌కి కనిపించలేదు. లేచి బట్టలు మార్చుకొని, స్వయంగా వడ్డించుకొని, భోజనం పూర్తిచేశాడు శేఖర్.

తెల్లవారింది. వేటగాని బాణం దెబ్బతిని సొమ్మసిల్లి పడిపోయిన లేడిలా పడివుంది రాణి, మంచం మీద. ఆమె తలని వడిలోనికి తీసుకొని, ముంగురులు సవరిస్తూ తట్టి లేపాడు శేఖర్ ఆమెని; ఉదయం 8 గం. లకి. ఆమె కళ్ళు తెరిచింది. బాధగా మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకుని కొద్దిసేపటికి నెమ్మదిగా లేచి బాత్‌రూంకి వెళ్ళింది. వేడినీళ్ళు, టూత్‌పేస్టు సరంజామా అంతా సిద్ధంగా ఉంది. ఆమె బయటికి రాగానే, "ఇదిగో అమ్మాయ్. ఈ విషం కాస్త పుచ్చుకో." స్వహస్తాలతో తయారుచేసిన పొగలు రేగుతున్న కాఫీ అందించాడు. కాఫీ తీసుకొని ఆమె భర్తని చూస్తూ ఊరుకొంది. ఈ వ్యక్తిని ఏం అనుకోవాలి. రాత్రి తను చచ్చిందో, బ్రతికే ఉందో అని అయినా చూడకుండా తన దోవన తను భోజనం చేసి నిమ్మళంగా నీరెత్తినట్టు పడుకున్నారా ? ఇప్పుడేమో సేవ చేస్తున్నారు. రాత్రి అంతా "ఈ రాక్షసుని" పై ఆమె హృదయంలో గూడు కట్టుకొని పేరుకుపోయిన అసహ్యం అంతా నెమ్మదిగా కరిగిపోవడం ప్రారంభించింది, కాఫీ కడుపులో పడగానే. ఎలాగైనా, కాఫీ బ్రహ్మాండంగా చేస్తాడు శేఖర్.

రాత్రి బయట పడవేసిన వెండి పతకం టేబిల్ మీద కనిపించగానే, నీరసంగా అంది రాణి "మీరు అనవసరంగా పంతులయ్య అయిపోయారుగాని, రాజకీయాల్లో దిగితే బాగుపడేవారు."

"ఏమో ?"

"ఏంలేదు. చెప్పే దొకటీ, చేసే దొకటీ, వాళ్ళకే అచ్చి వచ్చాయి."

"అయితే మీ నాన్న దగ్గర ఇంకా ఎంత డబ్బు ఉందేం ? .... మరేం లేదూ, వచ్చే ఎన్నికలలో నిలుచుందామని."

"చాల్లెండి. సిగ్గు లేకపోతే సరి. రాత్రి అంత ధాటిగా లెక్చరు దంచేసిన ముఖానికి సిగ్గయినా లేకపోయింది, అలా అనడానికి" ముద్దుగా కోప్పడింది రాణి.

"అమ్మాయ్, నే నొకటి అంటా. వింటావా ? ఒక మనిషి రెండు పూటలా భోజనం చేస్తూ, రెండుసార్లు కాఫీ తిని, టిఫిన్ తాగి బతకడానికి నెలకి ఎంత అవుతుందంటావ్ ?"

ఇంగ్లీషు లెక్చరర్‌కి లెక్కల్లో అభిమానం ఎప్పటినుండో అనుకొని "ఏభై" అంది. •

"నీ సొమ్మేం పోయింది ? ఇంకో సాతిక వేస్తే" ఉదారంగా అన్నా డాయన.

"ఎక్సై కంటే ఒక్క నయాపైసా ఎక్కువ అవన." ఖచ్చితంగా చెప్పేసిందామె.

"సరే ఒప్పుకున్నాం. నెలకి ఏభై వొస్తున బ్రతికినంత కాలం నిన్ను పోషించడానికి నా కెంత ఖర్చు అవుతోందో తెలుసా ? ముష్టి మూడు వేలు కట్నం ఇచ్చావని ...."

కోపంతో శరీరం వణికిపోతోంటే, పొంగి వస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకోవడం కోసం విఫల ప్రయత్నం చేస్తూ, కుమిలిపోతున్న రాణిని చూడ గానే గుండె రుఘుల్లుమంది శేఖరాన్కి. అక్కడింక ఉండలేక బయటికి పోయాడు.

మొదటి గాయంనుండి కోలుకుంటున్న లేడికి గాయంపై గాయం కలిగింది.... టేబిల్ మీది వెండి పళ్ళెం, హేంగర్‌కి వేలాడుతున్న తన "ఖద్ధరుచొక్కాం" ఎక్కువని నవ్వాయి. ఛీ. ఏం బతుకు తనది ? తిండికి గతిలేక తను ఈయన్ని పెళ్లి చేసుకుందా ? భార్య అంటే ఇంత నీచంగా ఆలోచించే భర్తలు కూడా ఉంటారా ? కట్నం పుచ్చుకొనేవాణ్ణి చేసుకోనని ప్రతిజ్ఞ చేసిందే తను. ఆ ప్రతిజ్ఞ ఏమైంది ? ఆనాటి సభలో 500 మంది తనని చూచి ఘొల్లున నవ్వినట్టు అనిపించింది. ఇక లాభంలేదు......

* * *

నాలుగుసార్లు రాణి గది దగ్గరికి వచ్చి తలుపు తట్టినా ఏమ్మా అని సంశయించింది సుందరమ్మ. మొత్తానికి ఎలాగో ధైర్యం తెచ్చుకొని "అమ్మా రాణీ .... "అని కేక వేసింది. లోపలినుండి జవాబు లేదు. ఏమిటో రాణి పరిస్థితి అర్థం కావడం లేదు. అలిగి వచ్చిఉంటుంది. అది తెలుస్తూనే ఉంది. అయితే కారణం ఆమెకు అంతుపట్టలేదు. రాణిని అడుగుదామంటే భయం. రెండు రోజుల నుండి చూస్తూనే ఉంది ఆమె. "అబ్బబ్బ— చంపుకు తింటున్నారే మీరంతా. నన్ను వంటరిగా చావనీయండి" అని అందర్నీ కసిరి కొడ్తూనే ఉంది రాణి. అంతే. ఇంకెవ్వరూ ఆమెని పలుకరించ డానికి కూడా సాహసించలేదు.

"అమ్మాయ్ రాణి, కాఫీ తెచ్చానమ్మా ...." కొంచెం గట్టిగా పిలిచిందీసారి, సుందరమ్మ.

కాఫీ అన్నమాట చెవిన పడగానే దేవి అనుగ్రహించి తలుపు తీసింది.

"అదేమిటే అలాగున్నావ్ ? నీ నగలన్నీ ఏవి ?"

"అబ్బా, ఈ సినిమా—పాట లేమిటమ్మా ! ప్రాణాలు తీసేస్తున్నాయి."

"ఇవాళ సీత పెళ్లి కదే. అందుకు ...."

"దాని పెళ్లి అయితే ఇలా ఊళ్ళో వాళ్ళందర్నీ సినిమా—పాటలు వేసి చంపమని ఉందేమిటి ?"

చావు తప్ప ఇంకోమాట రాదేం ఈ పిల్లకి ? ఇక ఇక్కడ అట్టేసేపు ఉంటే, ఇలాగే వాగుతుంది అనుకొని వెనుదిరిగింది సుందరమ్మ.

"నాన్నని ఒకసారి ఇలా రమ్మనవే అమ్మా" అని కేకవేసింది రాణి.

జడ్జీముందు నిల్చున్న నిందితుడులా రాణి ముందు నిలుచున్నాడాయన.

"నా పెళ్ళికి ఎంత అప్పు చేశావు నాన్నా ?"

"ఇప్పు డవన్నీ ఎందుకు .... మూడున్నర వేలు ఉంటుంది"

"ఇవి అమ్మి, కొంత అయినా అప్పు తీర్చేయ్ నాన్నా."

రుమాలులో మూటగట్టిన నగల్ని అందుకొంటూ అలాగే ఉండిపోయా డాయన.

"వెళ్ళు నాన్నా."

ఆ ఆజ్ఞని త్రినేత్రుడైనా పాలించవలసిందే.

ఆయన వెళ్ళాడు, వచ్చాడు. నగలమూట తిరిగి రాణికి ఇచ్చేశాడు.

"ఏం నాన్నా, వెళ్లలేదూ" ఆశ్చర్యపోయింది రాణి.

"వెళ్ళాను."

"మరి ?"

"మనం తీర్చవలసిన అప్పు అల్లుడుగారు తీర్చేశారట; పెళ్లి అయిన మర్నాడే."

"ఏమిటి...ఏమిటి నాన్నా నువ్వు అంటున్నది?"

"అవునమ్మా, తనఖా పత్రం తనకు ముట్టి నట్టు అల్లుడుగారు పెట్టిన సంతకం కూడా చూశాను."

మంచంమీద వాలిపోయి, వెక్కి-వెక్కి ఏడ్చింది రాణి. ఎవరూ ఓదార్చడానికైనా ప్రయత్నించక పోవడంతో, లేచి వంటింట్లో కూలబడింది. అమ్మ తనవైపు చూసీ చూడకుండానే తన పనేదో చేసు కుంటూ ఉంది. ఇక ఉండలేక "ఆయన మాట మాత్రంగానైనా ఈ సంగతి చెప్పిఉంటే ఇంత దూరం వచ్చేదికాదు" ఎటో చూస్తూ ఎవరితోనో చెబు తున్నట్టు చెప్పింది.

అయినా అమ్మ మాటాడలేదు. అందరూ తనమీద పగ తీర్చుకొంటున్నారా ? సరే. రివ్వున లేచి తన గదికి వెళ్లి భడేల్‌మని తలుపులు బిగించేసి తను చేయగలిగిన పని, ఏడుపు...చేసేసింది రాణి. అమ్మ మాటాడుటలేదు. నాన్న సరేసరి. తను ఇక్క డెందుకు ఇక ? ఏ ముఖం పెట్టుకుని అక్కడికి వెళ్తుంది తను ? ఆయనే ఒకసారి ఇక్కడికి రాకూడదూ? హే భగవాన్, రక్షించు.

సాయంకాలం 4 అయింది. అయినా భోజనాన్కి ఆహ్వానం లేదు. ఆకలితో కడుపు మండి పోతోంది. కోపంతో వళ్ళు మండుతోంది. అంతా నిశ్శబ్దం. ఇంట్లో ఎవరూ లేరా ? ఏమో తెలి యదు. తలుపు తీసి చూద్దామా అనుకొంది.గాని అవ మానం అడ్డువచ్చింది. ఏమైనా సరే అమ్మ వచ్చి బ్రతిమాలితే గాని తలుపు తీయకూడదు. అంతే.

హఠాత్తుగా ఇంట్లో ఏదో కోలాహలం వినిపించింది. ఆ సందడి అంత హఠాత్తుగానే సద్దు మణిగి పోయింది. ఏమిటి ? ఏం జరిగింది ? అమ్మ వచ్చి తలుపు తట్టినా బాగుండును.... కనీసం పిలిచినా .... అందరూ కలిసి తనని ఏడిపిస్తున్నారు అన్నమాట సరే.

తలుపు తట్టిన శబ్దం వినిపించింది. ఇంత వరకూ ఉన్న ఆత్రుత పోయింది. ఏమైనా సరే తలుపు తీయకూడదు.

మళ్లీ శబ్దం. మళ్లీ మళ్లీ ....

"అబ్బబ్బ .... చంపుకుతిం .... " తలుపుతీసి అమ్మపై విరుచుకు పడబోయిన రాణి ఎదురుగా ఉన్న శాల్తీని చూచి నిర్ఘాంత పడిపోయింది.

"మీరా .... " అంది ఆఖరికి ఎలాగో గొంతుక పెగల్చుకుని.

"కాకూడదా ?" కొంటెగా ప్రశ్నించాడు శేఖర్, తన వెనుకనే తలుపు మూసేస్తూ.

"మీ .... మీ .... మీరు .... మీరు .... "

ఒకవైపు ఆనందం, ఇంకోవైపు దుఃఖం, మరొక వైపు కోపం, అటు తర్వాత పశ్చాత్తాపం—ఇలాంటి వన్నీ ఒక్కసారిగా రాణి చిన్న హృదయంలో చోటు చేసుకోలేక తన్నుకులాడిపోగా, భోరున ఏడవ బోయి, అందుకు అభిమానం అడ్డురాగా తనను తాను సంభాళించుకోలేక భాగాల్ని కూలిపోయింది రాణి, శేఖర్ పాదాల దగ్గర కాదు, అతని విశాల వక్షంపై.

"మీ రెంత కఠినులండీ. ఈ రెండు రోజులు నేనెంత యాతన అనుభవించానో మీ కేం తెలుసు? మాటమాత్రంగా మీ రీ విషయం చెప్పిఉంటే ...."

ఇంకా ఎన్నెన్నో విషయాలు తన శేఖర్‌కి చెప్పుకుని ఊరట చెందాలని అనుకొంది కాని ఒక్క మాట కూడ ఆమె నోటినుండి ఊడిపడలేదు.

ఆమె తల నిమురుతూ అన్నాడు శేఖర్:

"నాన్నగార్కి కట్నం అంటే పట్టింపు. నాన్న గార్ని కాదనలేక, నన్ను నేనే కాదనుకోలేక, ఆయ నకు తెలియకుండా అమ్మన ఇచ్చినడబ్బుతో మీ నాన్న చేసిన అప్పు తీర్చేశాను. కొడుకెంతో బుద్ధిమంతుడని మా నాన్న మురిసిపోతూ ఉంటారు. ఆయనకే ఇంత మోసం తలపెట్టాను. శేఖర్ కంఠం రుద్ధం అయిపోయింది. ఆమె చేతులు శేఖర్ వీపుపై బలంగా బిగుసుకుపోయాయి.

మూడు రోజుల "బాకీ" తీరిపోగానే ఆమె చుబుకాన్ని బొటనవేలితో పైకెత్తి "చూడు బంగారంలాంటి షర్ట్ ఎలా పాడు చేశావో" అన్నాడు.

ఆమె చూచింది. నిజమే. కాటుక, కన్నీళ్ళ మరక లతో షర్ట్ అసహ్యంగా ఉంది.

"అంతే కావాలి. నన్నేడిపించినందుకు మీకు శిక్ష." బుంగమూతిపెట్టి దూరంగా జరిగి నిల్చుంది.

"అయితే మీ నాన్న నడిగి ఓ రెండువందల యాభై పట్టుకురా. ఏభై నీతిండి ఖర్చుకి, ఆ రెండువందలు పెట్టి ఓ అరడజను షర్ట్‌లు కుట్టించుకుంటా. ఇలా రోజు కొకటి నువ్వు పాడు చేసేస్తూ ఉంటే నే నెక్కడినుండి తెచ్చుకొనేది ?"

కోపంతో వణికిపోలేదు రాణి ఈసారి. కరుకుగా చూచి, చురుకుగా నవ్వేసింది, మీ విషయం తెలిసిపోయిందిలే అన్నట్టు.

ఆమె నవ్వడం చూచి "నువ్వు ఏడుస్తేనే ఇంచక్కా ఉంటావుస్మీ" అన్నాడు.

"అల్లాగేం ?" ముక్కు మూపై వంకర్లు తిప్పుకుంటూ అంది ఆమె.

ఆమె దగ్గరగా వెళ్ళి, "నీ ముక్కు చూస్తోంటే ......"

పెళ్ళిపందిరి నుండి ఈసారి హాయిగా వినిపించింది పాట "నిన్ను విడిచి నేను లేనులే...." ★

(చిట్కాలు పంపిన శ్రీ అర్కుదకి ఇది అంకితం)

భార్య : ఏమండీ! పండుగకి నాకో చిన్న వాచీ కొంటారా?

భర్త : చిన్నవాచి యేంఖర్మ బిగ్‌బెన్ గడియారమే కొంటా.

కె. రంగారావు